

บทภาพยนตร์ เรื่อง
โหด เลว ฮา (HARD RULE)

tel. & id.Line 0882919232
sudin.expert@yahoo.com

ผู้เขียน (Author)	สุติน ชาอหินฟ้า (Sudin Chaohinfa)
วัน เดือน ปี (Creation Date)	มีนาคม พ.ศ. 2559
ลิขสิทธิ์ (Copyright)	สุติน ชาอหินฟ้า, film school.
ความยาวเรื่อง (Length)	8 นาที
ประเภท (Genre)	แอ็คชั่น - ตลก (action-comedy)
แก่นของเรื่อง (Theme)	สัจจะของโจร ใช้ไม่ได้กับ คนดี
ประโยคหลัก (The Premise)	เกิดอะไรขึ้น กับ รุ่น วาย หลังจาก ไปปล้นเงิน แล้วหลบหนีไปได้

เรื่องย่อ (Synopsis)

รุ่น กับ วาย ตักปล้นเงิน จาก อัน ที่ตู้เอทีเอ็ม ทั้งสามต่อสู้กัน เลี้ยงปืนลั่น ทำให้ จำหุ้ม เข้ามา ระวัง เหตุการณ์ แต่ รุ่น กับ วาย ยิงต่อสู้ จำหุ้ม เห็นว่า ผู้คนร้ายไม่ได้ จึงปล่อยให้ พวกมัน หนีไป พร้อม ตัวประกัน รุ่น กับ วาย ลากเอา อัน ซึ่งบาดเจ็บ จากการถูกยิง ในขณะที่ต่อสู้ ไปหยุดพักเหนื่อย ที่โกดังล่าง แต่ รุ่น เห็นว่า ได้เงินมาแล้ว ตัวประกัน ก็ไม่มีประโยชน์ จึงหาเรื่อง ฆ่าตัวประกันทิ้ง โดยอาศัย ข้ออ้างว่า ทำตามกฎหมายของตัวเอง ปล่อยให้อัน นอนตายอยู่ที่นั่น โดยที่ รุ่น กับ วาย ก็ไม่รู้ว่า เงินที่ปล้นมาได้ นั้น ก็คือ เงินที่ถูกปล้น จากตู้เอทีเอ็ม โดยฝีมือของ อัน.

รุ่น กับ วาย เล่าเรื่องทั้งหมดเพียงเท่านี้ ให้ จำหุ้มฟัง ระหว่าง ถูกคุมตัว ในห้องขัง.

โครงสร้างเรื่อง (Plot Outline)

โหด เลว ฮา (HARD RULE)

องก์-1

ยามค่ำ ของถนน นอกเมือง สงบ ไร้ผู้คน คอมไฟที่เสาไฟฟ้า ส่องให้เห็น ตู้ ATM ซึ่งอยู่ไกลออกไป อีกฝั่งของถนน ซึ่งติดกับ มุมตึก มีคนสามสี่คน เดินเข้าออก ระหว่างชกตึก กับถนน ต่อมา มีคนคนหนึ่ง เดินจาก มุมถนน ตรงไปที่ ตู้เอทีเอ็ม อย่างช้าๆ

จำหมี ออกลาดตระเวน ด้วยรถจักรยานยนต์ ไม่ห่างจากถนนสายนี้ และกำลังจะกลับบ้าน ลูกสาว กำลังรอกินข้าวพร้อมกัน ที่บ้าน

คนร้ายสองคน อำพรางใบหน้า ชุ่มฉกรรภ บางอย่าง ที่มุมตึก ห่างจากตู้เอทีเอ็ม ออกไปไม่กี่เมตร อีกคน เดินจาก ถนนฝั่งตรงข้าม ตรงไปที่ตู้เอทีเอ็ม เพื่อไปกดเอาเงิน โดยไม่รู้ว่า มีคนร้ายดักรออยู่

องก์-2

เมื่อได้จังหวะ รุ่น กับ วาย รีบเดินออกจากมุมตึก ตรงไปหา อัน ซึ่งกำลัง เพลิดเพลิน กับการกด เงินออกจากตู้ ใส่กระเป๋าทันทีที่เตรียมมา ความรีบและรุกรน ทำให้ไม่ทันสังเกตว่า มีคนร้ายสองคน บุกเข้ามา ประชิดตัว ทันทีที่เข้ามาถึง วาย รีบคว้ากระเป๋าใส่เงินของอัน ทันที แต่อันยื้อไว้ทัน อีกมือ ชักปืนที่เอว ออกมา รุ่น สังเกตอยู่ก่อนแล้ว จึงจับข้อมือของอัน เหวี่ยงสะบัดออกไป จนปืนหลุดมือ หล่นลงไปที่พื้น

ปัง!

เสียงปืนลั่น ได้ยินไกลๆ จำหมี หยุดรตทันที แล้วเลยวกกลับ ไปดูเหตุการณ์ ที่มาของเสียงปืน

อัน เซดตา เพราะถูกอันชกเข้าที่ศีรษะ ปลดปล่อยกระเป๋าเงิน วางกองที่พื้น ไปก่อน อันรีบยื่นมือไป คว้าปืน ที่พื้น แล้ววายกระโดด เข้าประชิดตัวได้ก่อน อัน กับ วาย ปลุกปล้ำแย่งปืน ในขณะที่ รุ่น ก้มหยิบ กระเป๋าเงิน อย่างใจเย็น ปลดปล่อยให้ วาย จัดการกับ อันตามลำพัง

จำหมี ขับมาถึงที่เกิดเหตุ เห็นคนสามคน กำลังต่อสู้กัน ยังไม่รู้ว่า ใครคือร้ายกันแน่ พอตี เสียงปืน ดังขึ้น หนึ่งนัด ในกลุ่มของคนทั้งสาม จำหมี รีบลงจากรถทันที คว้าปืนที่เอว ยืนเล็งไปที่คนทั้งสาม พร้อม ตะโกน บอกให้หยุดต่อสู้กัน และวางปืน

รุ่น เห็นว่า เป็นตำรวจ เขาไม่รอโอกาส เป็นฝ่ายยิงใส่ตำรวจก่อน พร้อมตะโกน บอกเพื่อน ให้ลาก เอาตัวอัน ไปด้วย

จำหมี เห็นว่าคนร้ายมีอาวุธ และมีตัวประกัน จึงลังเล ไม่กล้ายิงได้ เสียงปืนดังจากฝ่ายคนร้าย อีก สามนัด จำหมีรีบหลบวิถีกระสุน โดยอาศัยรถจักรยานยนต์ ที่นอนกึ่งอยู่ เป็นที่กำบัง ขณะที่ เสียงถูก

กระสุน ปะทะกับชิ้นส่วนของรถ เป็นที่น่าหวาดเสียว เพียงครูเดียว จำหุ้ ก็นองไม่เห็นร่องรอย ของคนร้าย แล้ว

ที่โกดังร้างแห่งหนึ่ง นอกเมือง ห่างไกลชุมชน แสงจากโคมไฟริบหรี่ ที่เสาไฟฟ้าหน้าโกดัง ส่องพอมองเห็น ร่างของคนสามคน พวกเขาดูตรงไปที่ แคร่ไม้ตัวหนึ่ง

วุ่น เดินนำไปที่แคร่ไม้ สังเกตดูความเรียบร้อย วาย เอาปืนจู่ที่หลังของ อัน อีกมือจับแขนของเขา พยายามเพื่อไม่ให้ล้ม ตามหลังมา อัน มีอาการโซซัดโซเซเต็มที่ วาย บังคับให้ อัน นั่งลงที่พื้น หลังพิงที่เขาข้างหนึ่งของแคร่ไม้ อันมีท่าอึดโรย ไม่มีแรงขัดขืนใดๆ

วุ่น วางกระเป๋าเงิน โครม ลงบนพื้นแคร่ ฝุ่นกระจาย ระหว่างปรึกษากับเพื่อน ก็นับเงินไปด้วย และขนออกจาก กระเป๋าใบเดิม กองไว้ข้างๆ

วาย - เอาไงดี พี่

วุ่น - กูมีกฎอยู่ สี่ข้อ ข้อหนึ่ง อย่าแหกกฎ เมื่อมีเหตุฉุกเฉิน เราต้องเอาประกันไปด้วย เข้าใจไหม?

วาย มอง อัน ด้วยสายตาสมเพช แล้วพูด "มันกำลังจะตาย คูชิ โคนเต็มๆ ชะ ฆาตนั้น มันจะเป็นตัวประกันได้ไง เขาไปด้วย ก็ช้าเปล่าๆ ... เออ แล้วกฎข้อสอง ของพี่ล่ะ?"

วุ่น ถอดเอาแบ้กระเป๋ ออกจากหลัง แล้วนับเงิน ใส่กระเป๋าแบ้แทน ตอบเพื่อนว่า

"กฎมีไว้ให้แหก"

"แต่ พี่ห้ามไม่ให้แหกกฎนี้หว่า" วาย พูดชัดขึ้น "ตกลง พี่จะให้ฉันเลือกข้อไหนเนี่ย?"

"ถ้าไม่แน่ใจ ให้เลือกข้อหนึ่ง"

"ไอ้นี่ มันคงไม่รอดหรอก จะให้ฉันทำยังไง มันคงไปต่อไม่ได้"

วุ่น ลุกขึ้น ยื่นเท้าถีบออกไป "มึงนี่ โง่ชิบหาย ... ก็ทำตามกฎข้อที่สาม ชิวะ"

"ทำไง?"

วุ่น ชักปืนออกจากเอว แล้วยิง อัน ไปหนึ่งนัด โดยไม่สนใจอะไร "นี่แหละ กฎข้อที่สามของกูละ" แล้วกลับไปนั่งนับเงินต่อ วาย ยังไม่หายสงสัย

"อ้าว! ก็พี่ว่า ไม่ให้แหกกฎไง ... มันจะรอดอะไร แล้วเราจะเอาใคร มาเป็นตัวประกันล่ะ ที่นี้"

"แล้วมึง มีทางเลือกอื่นอะไร?"

"ฮึ" วาย ยักไหล่ สายหน้า

"เออ ... ถ้ามึงยังคิดไม่ออก ก็ทำตามกฎ ข้อที่สี่ ชิวะ"

คราวนี้ วาย พอจะฉลาดขึ้นมาบ้าง ทำตามที่มันคิด ซักปิ่นออกจากแถว มองตัวประกัน ที่มีอาการ ร่อแร่เต็มทน แล้วยิง ซ้ำ

ปัง! ปัง!

อัน แน่เนิงไป พร้อมกับเลือดโชกชุ่มตัว พร้อมๆ กับมีเสียง ไซเรนรถตำรวจ แ่วมาไกลๆ

"ฉันทะแวกของพี่ละ" วาย ยิ้มพอใจ "มันตายสนิท แล้วเราทำไงต่อ?"

วุ่น คิวกระเป๋าเบ๊ ใส่หลัง "มึงจะรอให้พ่อมึง ตามมาลากเข้าตรางรึไง? ไอ้โง่!" แล้วรีบ จ้ำจ้าว หายไปในความมืด วาย ดังเลครูหนึ่ง จึงตามไป ทั้งตัวประกัน นั่งหมดลมหายใจ หลังพึงเสาะแสวงหา ตาย อย่างน่าทุเรศ

องก์-3

หลังจาก วุ่นกับวาย หายไปในความมืด ร่างของอัน ก็ล้มตะแคง พับกองลงที่พื้นดิน บัตรรูตเงิน มากกว่า สิบใบ ในกระเป๋าสี้อ ก็ไหลพรังพรูออกมา กองกระจายกับพื้น

...

วุ่น กับ วาย นั่งอยู่ใน กรงขัง มีจำหู่ จ้องมองหน้า พร้อมกับพยานหลักฐาน บัตรรูตเงิน ในระยะ แค่อึดมือถึง

"เรื่องที่มึงเล่ามาทั้งหมดนะ กูไม่สนใจหรอก" จำหู่ พุดพลาง จิบกาแฟไปพลาง "กูอยาการู้แค่ ว่า มึง เอาเงินไปซ่อนไว้ชะที่ไหน"

วุ่น กับ วาย มองหน้ากัน อย่างท้อแท้

จบ.